

LA BIBLIOTECA QUE MAI DORM

Un dia em van explicar una història molt divertida que ara us vull explicar a vosaltres.

Hi havia una escola màgica on s'aprenien moltes assignatures estranyes: pocions, màgia, terrorenglish, ciència boja, educació magnífica, llengua estranya i lectoreia. Eren molt rares... però com que era una escola màgica, tot era així, estrany però molt divertit.

La nostra protagonista arriba corrent:

— Uf! Per fi he arribat! No sé si soc un unicorn o una sirena, però he arribat!

Aquell dia començaven els alumnes nous.

La directora era una senyora al·lucinant. Quan parlava, tothom callava.

— Hola a tothom, gràcies per venir. És un honor tenir-vos aquí. Presentarem els nous alumnes, que avui descobriran el seu poder.

Aquest any hi havia sis nous nens i nenes: la Sofia, el Manuel, la Clara, el Joan, la Perla i la Rosa.

Un a un, van anar dient què eren:

— Jo soc de l'aigua! diu la Sofia.

— Jo soc de la llum! diu el Manuel.

— Jo, de gel, diu la Clara.

— El Joan és de metall! diu el Manuel emocionat.

— Mireu la Perla! També és especial! diu la Clara.

I finalment, la Rosa era de plantes, i estava preciosa.

Quan va ser de nit, la directora va dir que ja podien anar a dormir.

De camí a l'habitació, la Rosa va trobar una biblioteca enorme. Com que li encantava llegir, va entrar, però va veure que tots els llibres estaven per terra i no a les seves lleixes. A sobre d'una taula hi havia un munt de personatges: en Peter Pan, l'Aurora, la Blancaneu, la Ventafocs i molts més.

La Rosa els va preguntar:

— Però... què feu aquí? Per què no esteu als vostres llibres?

En Peter Pan va contestar:

— Perquè estem cansats. Mai ningú ens dona les gràcies per les històries. Per això marxarem a un lloc on no haurem de treballar més.

— Com? Voleu dir que us n'aneu? va preguntar la Rosa preocupada.

— Sí, va dir en Peter Pan.

— Però si marxeu, els contes ja no seran divertits! No tindran diferències! va dir la Rosa.

— Espereu-me aquí! Tinc una idea!

La Rosa va anar corrents a parlar amb la directora. La directora s'hi va mostrar d'acord i van decidir una cosa nova: a partir d'ara, tothom donaria les gràcies als personatges després de llegir.

I així va ser. La biblioteca ja no dormia, tothom s'ho passava genial, i cada diumenge es celebrava el Dia Internacional dels Llibres.